

Κοινωνική βόμβα η μεγάλη ανεργία

Γράφει ο
Χρήστου Α. Κατσαρού
(Chris Sintiki)
Αρθρογράφος -
Διεθνής αναλυτής

“

Οι νέοι ηλικίας από 15 έως 29 ετών που βρίσκονται “εκτός απασχόλησης, εκπαίδευσης και κατάρτισης” στην Ευρωπαϊκή Ένωση, άρα και στην χώρα μας, σύμφωνα με πηγές που επικαλείται η grafida-sintikis.blogspot.gr, αυξήθηκαν δραματικά λόγω της κρίσης.

”

Ολοένα αυξανόμενος αριθμός αυτοκτονιών λόγω ανεργίας στην Ελλάδα (σε **7.000** τα τρία τελευταία χρόνια) και οι ταχείς πλέον ρυθμοί του μεταναστευτικού κύματος στις οικονομικά ισχυρότερες χώρες του εξωτερικού για την εξασφάλιση εργασίας και ποιότητας ζωής δείχνουν την απογοητευτική κατάσταση που επικρατεί στην κοινωνία τόσο από οικονομικής απόψεως όσο και από την πλευρά της ψυχολογίας ενός ολόκληρου λαού που μοιάζει να καταρρέει κάτω από το βάρος των εξελίξεων που τον προσπερνούν και τον συνθλίβουν. Βέβαια, η ελληνική κοινωνία πληρώνει το τίμημα των επιλογών της σε κάθε επίπεδο, όμως η έλλειψη οράματος που της επέβαλαν την έχει καταστήσει βορά στις ορέξεις της διεθνούς κερδοσκοπίας.

Οι νέοι ηλικίας από 15 έως 29 ετών που βρίσκονται “εκτός απασχόλησης, εκπαίδευσης και κατάρτισης” στην Ευρωπαϊκή Ένωση, άρα και στην χώρα μας, σύμφωνα με πηγές που επικαλείται η grafida-sintikis.blogspot.gr, αυξήθηκαν δραματικά λόγω της κρίσης.

Επιπλέον, οι συνεχώς δι-ογκούμενες φωνές από το εξωτερικό είτε για έξοδο της Ελλάδας από τη ζώνη του Ευρώ είτε για περαιτέρω περικοπές των αποδοχών στα ελληνικά νοικοκυριά με παράλληλη αύξηση της φορολογίας και των τιμολογίων των κοινωνικών αγαθών είναι πολύ φυσικό να οδηγούν τον πολίτη σε απόγνωση και την αγορά εργασίας σε μια μορφή «κινεζοποίησης». Ένας πολύ βασικός παράγοντας στην όλη υπόθεση είναι ότι πίσω από τους αριθμούς κρύβονται ανθρωπίνες υπάρξεις που έρχονται αντιμέτωπες με το πρόβλημα της καθημερινής επιβίωσης, με ψυχολογικά, οικογενειακά και κοινωνικά ζητήματα που δημιουργούνται από μια παρατεταμένη περίοδο ανεργίας. Μπρός το αδιέξοδο αυτό, η διέξοδος στην «μαύρη εργασία» και την παραοικονομία φαντάζει ως μοναδική λύση. Και βέβαια χωρίς να μπορεί κανείς να αποδεχτεί την παραπάνω διαδικασία, η οποία αποτελεί τροχοπέδη στην ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας, ωστόσο όταν οι δομές του κράτους είναι απύσυχες και η κοινωνική μέριμνα σχεδόν ανύπαρκτη η ίδια η καθημερινότητα οδηγεί σε αυτού του είδους τις λύσεις.

Όμως πέρα από την ανεργία αυτή καθαυτή που μαστίζει την Ελληνική κοινωνία αυτή την ώρα, υπάρχει και κάτι άλλο εξίσου δυνατό και ανασταλτικό: ο ίδιος ο φόβος της ανεργίας, ο ψυχικός δηλαδή τάραχος του εργαζομένου μπρος στην προοπτική να χάσει τη δουλειά του αν εναντιωθεί στον εργοδότη του, αν συνδικαλιστεί, αν η επιχείρηση δεν πάει καλά, αν η οικονομία καταρρεύσει, αν το ζητήσουν οι δανειστές ή ακόμα και χωρίς λόγο. Το φάσμα λοιπόν της ανεργίας φαντάζει εφιαλτικό

και αποδομεί τον κοινωνικό ιστό της χώρας. Οι συνέπειες, τραγικές! Χαμηλό βιοτικό επίπεδο, μείωση της εθνικής παραγωγής και κατάρρευση της εθνικής οικονομίας, ελλιπής κοινωνική ασφάλιση, χαμηλή αυτοεκτίμηση του προσώπου που βιώνει αυτή την κατάσταση με λίγα λόγια κατεστραμμένες ζωές και καθημαγμένες κοινωνίες και οικονομίες.

Θα μπορούσε άραγε η ελληνική κοινωνία να απαντήσει αποτελεσματικά μπροστά σε αυτή τη λαίλαπα που μοιάζει να την κατατρώνει; Η απάντηση είναι πως ναι, αν δεν καταστρέψουμε τις κοινωνικές δομές και αν σταθούμε αλληλέγγυοι ο ένας απέναντι στον άλλο. Η ευημερία είναι κοινωνικό αγαθό και ως τέτοιο χρειάζεται συλλογική προσπάθεια αλλά και κρατική μέριμνα που να καλύπτει ικανοποιητικά τις ανάγκες των πολιτών είτε για εξεύρεση εργασίας σε σταθερό και υγιές εργασιακό και οικονομικό περιβάλλον είτε για τη στήριξη των ανέργων για όσο διάστημα αυτοί βρίσκονται σε αυτή τη θέση. Παράλληλα, η κατάρτισή τους σε επιδοτούμενα προγράμματα μαθητείας ή ταχείας εκμάθησης με δυνατότητα –αν όχι υποχρέωση– πρόσληψής τους σε θέσεις εργασίας θα μπορούσε να αποτελέσει το εφελτήριο που θα τους δώσει την ώθηση ώστε να ξεκινήσουν εκ νέου τη ζωή τους χωρίς να έχουν το αίσθημα της απόρριψης ή της ματαιώσης. Άλλωστε, μόνο όταν κάποιος δεν είναι απελπισμένος και όταν νιώθει χρήσιμος τότε και μόνο τότε δεν θα σκεφτεί ποτέ να θέσει τέρμα στη ζωή του προτιμώντας όπως πολλοί ισχυρίστηκαν μια αξιοπρεπή φυγή από μια αναξιοπρεπή διαβίωση.

Αλλά και η εκροή εργατικού δυναμικού προς άλλες χώρες θα μπορούσε να σταματήσει, είτε με την αλλαγή επαγγελματικού προσανατολισμού και την ενασχόληση με τις αγροτικές εργασίες που, ως παραγωγικές, είναι και κερδοφόρες με την κατάλληλη στήριξη από την πολιτεία (νομοθετικό πλαίσιο για την κατάργηση των μεσαζόντων, χρηματοδότηση σε νέους

αγρότες, επιδότηση νέων καλλιεργειών, απορρόφηση της εντόπιας παραγωγής από την ελληνική αγορά, ώστε να αυξηθούν οι εξαγωγές και να μειωθούν οι εισαγωγές σε προϊόντα τα οποία αφθονούν στη χώρα μας λόγω της πλούσιας πανίδας και χλωρίδας) είτε αν κάποιος με πρόσχημα την κρίση δεν απέλυαν προσωπικό. Δεν γίνεται λόγος εδώ για πραγματικά προβληματικές επιχειρήσεις που ούτως ή άλλως θα χρεοκοπούσαν, αλλά για υγιείς που για δικούς τους λόγους καταφεύγουν στη μείωση προσωπικού, ώστε οι νέες προσλήψεις να γίνουν με δυσμενέστερους οικονομικά όρους και με ανύπαρκτη σχεδόν εργασιακά δικαιώματα. Εδώ αναδεικνύεται ένας άλλος παράγοντας, αυτός της εκμετάλλευσης. Όμως έτσι η κοινωνία δεν μπορεί να πάει μπροστά. Η συνεχής οπισθοδρόμηση θα αποδομήσει την κοινωνική συνοχή και το τελικό αποτέλεσμα δεν θα είναι αρεστό σε κανέναν, ούτε φυσικά σε αυτούς που είναι τα θύματα, αλλά ούτε και σε αυτούς που με τη στάση τους θα το επιτρέψουν ή θα το υιοθετήσουν γιατί μια κοινωνία χωρίς φραγμούς καταλήγει πάντα σε μια κοινωνία τεράτων και όχι προσώπων.

Η εκμετάλλευση των φυσικών πόρων και η ανάπτυξη του τουρισμού (θερινός, χειμερινός, αθλητικός, εκκλησιαστικός, πολιτιστικός, γαστρονομικός, συνεδριακός, φοιτητικός) με την παράλληλη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας θα μπορούσε να αποτελέσει μία ακόμα πηγή εσόδων για την ελληνική οικονομία, αλλά και για τα ελληνικά νοικοκυριά που στην πλειονότητά τους είναι υπερχρεωμένα από οφειλές σε δάνεια και πιστωτικές κάρτες.

Δεν γίνεται λόγος επομένως εδώ μόνο για τον θερινό τουρισμό που εκτός από έσοδα έχει κάνει πολλές φορές την χώρα να βρίσκεται στο επίκεντρο της δημοσιογραφικής επικαιρότητας με εικόνες ντροπής, αφού η θήρευση γρήγορου και εύκολου χρήματος οδήγησε στο να επιτρέπονται ακρότητες και συγκεκριμένες περριοχές να θεωρούνται από τους

ξένους τουρίστες ως ο παράδεισος της πλήρους ελευθερίας – ασυδοσίας, αλλά για μια φυσική καλλονή και μια πλούσια πολιτιστική κληρονομιά (αρχαιότητα, βυζάντιο, ορθοδοξία) που θα μπορούσε να προσελκύσει τουρίστες από την βαλκανική αλλά και από άλλες χώρες, ενώ η διοργάνωση αθλητικών και πολιτιστικών γεγονότων θα έδινε την ευκαιρία στον ξένο τουρίστα να πάρει μια γεύση από Ελλάδα και να επενδύσει σε αυτή είτε βραχυπρόθεσμα για το διάστημα της παραμονής του είτε μακροπρόθεσμα. Επιπλέον η ανάπτυξη ερευνητικών κέντρων και η διεξαγωγή έρευνας και μελετών από τα ελληνικά πανεπιστήμια θα μπορούσε να δώσει ώθηση στην επιστημονική κοινότητα για διοργάνωση συνεδρίων ή για εισροή ξένων φοιτητών στα ελληνικά εκπαιδευτικά ιδρύματα με αντίστοιχη αύξηση της εισροής συναλλάγματος.

Πολλοί είναι λοιπόν οι παράγοντες –και σίγουρα δεν μπορούν να αναλυθούν όλοι μέσα στα πλαίσια ενός άρθρου– που θα μπορούσαν να αποτελέσουν το σκαλοπάτι πάνω στο οποίο θα πατήσουμε για να επανενεργοποιήσουμε την κοινωνία που μοιάζει αδρανής. Το ερώτημα είναι κατά πόσο το θέλουμε. Οι προκλήσεις πάντως παραμένουν ανοικτές και ζητούν απάντηση.

Επισημάνσεις...

Γράφει ο **Χρήστου Α. Κατσαρός** (Chris Sintiki) **Αρθρογράφος - Διεθνής αναλυτής**
Ταχ. Δ/ση: Λιβαδιά Σιντικής Σερρών, **Τ.Κ. 62055**
Στοιχεία επικοινωνίας: **Τηλ.: 2327110024 & 6976915473**
E-mail: xrhstos_katsaros@yahoo.gr, xrhstos.katsaros@gmail.com
Ιστότοπος: Web node <http://christos-a-katsaros74.webnode.gr/>
Twitter: [Christos A. Katsaros @Chris_Sintiki https://twitter.com/Chris_Sintiki](https://twitter.com/Chris_Sintiki)
Σελίδα Profile on Face book: [Χρήστος Α. Κατσαρός \(Chris Sintiki\)](https://www.facebook.com/Chris_Sintiki)
Web Blogger: **Η ΓΡΑΦΙΔΑ ΤΗΣ ΣΙΝΤΙΚΗΣ** <http://grafida-sintikis.blogspot.gr/>